

Sygn. akt IV U 960/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jacek Witkowski

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2017r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania P. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 10 października 2016 r. (Nr (...))

w sprawie P. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala P. B. prawo do emerytury od dnia 1 sierpnia 2016 roku.

Sygn. akt IV U 960/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 października 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r. poz. 887) oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r. Nr 8 poz. 43 ze zm.), odmówił P. B. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił na dzień 1 stycznia 1999r. co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony P. B., wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury. W uzasadnieniu wskazano, że wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony w GS (...) w H. od 2 listopada 1977r. do 31 sierpnia 1983r., w (...) Zespole (...) w W. – S. od 4 lipca 1988r. do 31 sierpnia 1994r. oraz w Paw-B. W. od 1 września 1994r. do 31 grudnia 1994r., a praca ta podlega zaliczeniu do wykonywanych w szczególnych warunkach zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. Do odwołania dołączono świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach w Paw-B. W. i świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach w (...) Zespole (...) (odwołanie z załącznikami, k. 1-5 a.s.).

Po częściowym uwzględnieniu odwołania organ rentowy wydał decyzję z dnia 17 listopada 2016r., w której do pracy w szczególnych warunkach zaliczono okres pracy w (...) w H. od 1.09.1983r. do 30.06.1988r. (z wyłączeniem okresu urlopu bezpłatnego 5.06.1987r.-31.07.1987r.) oraz zatrudnienie w P. od 1.09.1994r. do 31.12.1998r., tj. w łącznym wymiarze 9 lat i 4 dni. Do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresów: od 2.11.1977r. do 31.08.1983r., gdyż zakład pracy GS (...) w H. w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach nie wykazał charakteru pracy zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. oraz podając nazwę zajmowanego stanowiska nie powołał się na odpowiedni wykaz, dział, pozycję i punkt Zarządzenia Resortowego; a także od 4.07.1988r. do 31.08.1994r., bowiem zakład pracy (...) Zespół (...) w W. – S. w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach nie wykazał nazwy zajmowanego stanowiska pracy powołując się na odpowiednie przepisy resortowe. Organ rentowy ponownie odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wobec braku wykazania na dzień 1 stycznia 1999r. co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach (decyzja z 17.11.2016r. k. 37 a.e.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 7-8 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony P. B., ur. (...), w dniu 11 sierpnia 2016r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. We wniosku tym wskazał, iż nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (wniosek o emeryturę, k. 1-3v a.e.). Na podstawie przedłożonych dokumentów organ rentowy przyjął za udowodniony na dzień 1 stycznia 1999r. okres składkowy i nieskładkowy uzupełniony okresem pracy w gospodarstwie rolnym w łącznym wymiarze 25 lat, w tym 23 lata, 7 miesięcy i 27 dni okresów składkowych. Ostatecznie, po częściowym uwzględnieniu odwołania ubezpieczonego decyzją z dnia 17.11.2016r., do pracy w szczególnych warunkach zaliczono okresy zatrudnienia od 1.09.1983r. do 30.06.1988r. w (...) w H. (z wyłączeniem okresu urlopu bezpłatnego 5.06.1987r. – 31.07.1987r.) oraz od 1.09.1994r. do 31.12.1998r. w P., tj. w łącznym wymiarze 9 lat i 4 dni. Do stażu pracy w szczególnych warunkach Zakład nie zaliczył następujących okresów zatrudnienia: od 2.11.1977r. do 31.08.1983r. w GS (...) w H. oraz od 4.07.1988r. do 31.08.1994r. w (...) Zespole (...) w W. – S.. Z uwagi na brak wymaganych ustawą na dzień 1 stycznia 1999r. co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił P. B. prawa do emerytury (decyzja z 10.10.2016r. k. 35 a.e.; decyzja z 17.11.2016r. k. 37 a.e.).

W okolicznościach niniejszej sprawy jedyną kwestią sporną pozostawało to, czy ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. legitymuje się co najmniej 15-letnim stażem pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało, że wnioskodawca spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy, wykazując łącznie 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych uzupełnionych okresem pracy w gospodarstwie rolnym, w dniu 7 kwietnia 2016r. ukończył 60 lat, a także nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

W okresie od 2 listopada 1977r. do 31 sierpnia 1983r. P. B. był zatrudniony w Gminnej Spółdzielni (...) w H., gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w dziale transportu Spółdzielni na stanowisku kierowcy. Z dniem 17.08.1979r. ukończył kurs prawa jazdy kat. C uprawniający do prowadzenia pojazdów o masie całkowitej powyżej 3,5 tony. Początkowo w latach 1977 – 1979 wykonywał obowiązki kierowcy samochodu dostawczego marki Ż., a następnie po 30.11.1979r. był kierowcą samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony marki R., wykonując przewóz artykułów spożywczych. Stanowisko kierowcy pojazdu marki R. ubezpieczony przejął po odejściu poprzedniego pracownika Z. R., który był zatrudniony w GS (...) w H. do 30.11.1979r. W trakcie zatrudnienia w w/w zakładzie pracy wnioskodawca innych prac nie wykonywał, nie przebywał również na urloпах bezpłatnych (świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach k. 13 a.e.; dokumenty zgromadzone w aktach osobowych; zeznania świadków Z. C., C. K. i W. S. k. 33-33v a.s.; wyjaśnienia i zeznania ubezpieczonego k. 17v-18 i 33v a.s.).

W okresie od 4.07.1988r. do 31.08.1994r. P. B. był zatrudniony w (...) Zespole (...) w W. – S., gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał zawód kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony. Ubezpieczony kierował

pojazdami typu cementowóz marki J. i L., przewożąc cement z cementowni w O. na budowy w S.. Innych prac wówczas nie wykonywał, nie zajmował się również czynnościami załadunkowymi i rozładunkowymi (świadcstwo wykonywania prac w szczególnych warunkach k. 17 a.e.; zeznania świadków T. B. i Z. K. k. 32v-33 a.s.; wyjaśnienia i zeznania ubezpieczonego k. 17v-18 i 33v a.s.). Cementowóz jako pojazd posiadający nadwozie przystosowane do przewożenia określonego rodzaju ładunków zaliczany jest do samochodów ciężarowych specjalizowanych.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy, w postaci zeznań świadków, zeznań ubezpieczonego oraz dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego, aktach sprawy i aktach osobowych za okres zatrudnienia w Gminnej Spółdzielni (...) w H., dał podstawy do uznania, iż w w/w zakładach pracy wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał obowiązki kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony i samochodów ciężarowych specjalizowanych (cementowozy). Zeznania świadka i ubezpieczonego Sąd ocenił jako w całości wiarygodne, spójne i logiczne, a także korespondowały one z dokumentami pracowniczymi wnioskodawcy, w tym ze świadectwami pracy, w których określono stanowisko pracy wnioskodawcy jako kierowca czy też kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony. Niewątpliwie praca świadczona przez P. B. w Gminnej Spółdzielni (...) w H. po uzyskaniu przez niego prawa jazdy kategorii C i rozpoczęciu pracy jako kierowca samochodu marki R. od 1.12.1979r. do 31.08.1983r. (3 lata i 9 miesięcy) oraz w (...) Zespole (...) w W. – S. od 4.07.1988r. do 31.08.1994r. (6 lat, 1 miesiąc i 27 dni) odpowiada rodzajowo pracy ujętej w wykazie A, dziale VIII poz. 2 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, tj. pracom kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanym. Praca ubezpieczonego w okresie od 2.11.1977r. do 30.11.1979r. w Gminnej Spółdzielni (...) w H. nie podlegała zaliczeniu do stażu pracy w szczególnych warunkach, bowiem wówczas ubezpieczony był kierowcą samochodu dostawczego marki Ż., który nie należy do kategorii pojazdów o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, a nadto prawo jazdy kategorii C uprawniające do prowadzenia w/w pojazdów uzyskał dopiero w 1979r. Po doliczeniu do stażu pracy w szczególnych warunkach dotychczas uznanego przez organ rentowy (9 lat i 4 dni) wskazanych powyżej spornych okresów zatrudnienia w w/w zakładach pracy na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony i samochodów ciężarowych specjalizowanych ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Wobec powyższego, wnioskodawca - w dacie złożenia wniosku o emeryturę - spełnił wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do emerytury wymienione art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Całokształt okoliczności sprawy dał zatem podstawy do ustalenia P. B. prawa do emerytury od dnia 1 sierpnia 2016r., tj. od miesiąca, w którym złożono wniosek o emeryturę.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.